

РЕШЕНИЕ

№ 729

гр. София, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 23.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **8496** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Производството е образувано по жалба на Х. Д. Щ., с постоянен адрес: [населено място], ж. к. М. – 3, бл. 351 Б, вх. 4, етаж 6, ап. 104, чрез адвокат С. Ч. – Н., САК, срещу Заповед № 45 – 55 – 103 / 16.08.2023 г. на Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ за прекратяване на служебното правоотношение.

Със Заповед № 45 – 55 – 103 / 16.08.2023 г. на Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, във връзка с чл. 108, ал. 1 от ЗДСл и чл. 6, ал. 3, т. 7 от Устройствения правилник на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ е прекратено служебното правоотношение на Х. Д. Щ.. Като причини за прекратяването на служебното правоотношение е посочено, че жалбоподателят е в обективна невъзможност да изпълнява длъжността си, считано от 17.08.2023 г. Според мотивите на заповедта, за осъществяване на служебните си задължения, директорът на дирекция „Оператори, авиационна сигурност, въздушно пространство, търсене и спасяване и правно осигуряване“, трябва да притежава разрешение за достъп до класифицирана информация държавна тайна – ниво „Секретно“, което съгласно чл. 28, ал. 2, т. 2 от ЗЗКИ, е информация, касаеща случаите, когато нерегламентиран достъп би застрашил във висока степен суверенитета, независимостта или

териториалната цялост на Република България или нейната външна политика и международни отношения, свързани с националната сигурност, или би могъл да създаде опасност от възникване на труднопоправими или големи вреди, или да причини такива вреди в областта на националната сигурност, отбраната, външната политика или защитата на конституционно установения ред. Посочената длъжност е включена, считано от 2019 г., в Списък на длъжностите и задачите в Организационната единица „Министерство на транспорта и съобщенията“, за което се изисква достъп до съответното ниво на национална класифицирана информация, представляваща държавна тайна съгласно чл. 37 от ЗЗКИ. Този списък се утвърждава от Министъра на транспорта и съобщенията, като с писмо рег. № 04 – 17 – 413 / 07.08.2023 г. от ръководителя на звено „Защита на класифицираната информация, охрана и вътрешна сигурност“ към Министерството на транспорта и съобщенията е получен в ГД „ГВА“ актуализираният и утвърден от Министъра на транспорта и съобщенията такъв списък на 04.08.2023 г., в който поименно са определени и изброени длъжностите и служителите от ГД „ГВА“, които трябва да притежават достъп до класифицирана информация държавна тайна – ниво „Секретно“. Направен е преглед на длъжностните характеристики на посочените в списъка служители от ГД „ГВА“, сред които е установен и Х. Щ. В длъжностната характеристика е добавен текстът „Разрешение за достъп до класифицирана информация държавна тайна – ниво секретно“. Длъжностната характеристика на Х. Щ. за длъжността „Директор на дирекция“, дирекция „Оператори, авиационна сигурност, въздушно пространство, търсене и спасяване и правно осигуряване“, е утвърдена на 15.08.2023 г. и му е връчена лично на 16.08.2023 г.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, поради противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Излагат се доводи, че на 22.06.2022 г. е отнето разрешението на Х. Щ. за достъп до класифицирана информация с акт № 239 / 22.06.2022 г. на Председателя на ДАНС. Тази Заповед е била оспорена пред ДКСИ. Държавната комисия по сигурност на информацията е отхвърлила жалбата с Решение № 60 – II – 10 / 13.09.2022 г. Това решение е обжалвано пред ВАС. Върховният административен съд е отменил решението на ДКСИ и е върнал преписката за ново произнасяне, съобразно дадените указания (Решение № 45 / 29.05.2023 г. по адм. д. № С – 80 / 2022 г., Пето отделение). В жалбата е посочено, че със Заповед № ТП – 211 / 04.07.2023 г. на Министъра на транспорта, трудовото правоотношение на Щ. – главен директор на ГД „ГВА“ е прекратено на основание чл. 19а, ал. 2 от Закона за администрацията с мотив: “по преценка“. Със Заповед № 50 – 00 - 180 / 07.07.2023 г. на главния директор на ГД „ГВА“ и на основание § 7, ал. 1 от ПЗР на ЗДСл, Х. Щ. е назначен на предишната длъжност „Директор на дирекция „ОАСВПТСПО“ в ГД „ГВА“, заемана от него преди назначаването му на длъжност „главен директор“ на ГД „ГВА“. На 07.07.2023 г. му е връчена длъжностна характеристика за длъжността „Директор на дирекция „ОАСВПТСПО“ в ГД „ГВА“, в която не се съдържа изискване за притежаване на разрешение за достъп до класифицирана информация. По – късно му е връчена длъжностна характеристика, с въведено изискване за притежаване на разрешение за достъп до класифицирана информация. Заповедта е незаконосъобразна, защото към момента на издаването ѝ не е налице влязло в сила отнемане на достъп до класифицирана информация. Това означава, че не е възникнала нова фактическа обстановка.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Ч. – Н.. Претендират се разноси, като се представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът, чрез юрисконсулт Н., иска от съда да остави жалбата без уважение. Намира, че същата е неоснователна и недоказана. Към момента на издаване на заповедта достъпът на жалбоподателя да ниво „секретно“ на класифицираната информация е бил отнет. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендира разноси по делото.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 45 - 55 – 55 от 26.11.2018 г. на Главен директор на ГД „ГВА“ Х. Щ. е назначен на длъжност „Директор на дирекция“, код НКПД: 12137008, длъжностно ниво: Ръководно ниво 5А по КДА, в дирекция „Оператори, авиационна сигурност, въздушно пространство, търсене и спасяване и правно осигуряване“, считано от 06.12.2018 г. Жалбоподателят е назначен с едногодишен срок за изпитване.

На 03.02.2021 г. е сключен трудов договор, на основание чл. 67, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 96 от Кодекса на труда, чл. 19а и чл. 54, ал. 4 и ал. 5 от Закона за администрацията, между Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, от една страна, и Х. Щ., от друга. Трудовият договор е с предмет: назначаване на Щ. на длъжност Главен директор на ГД „ГВА“. Този трудов договор е прекратен на дата 04.07.2023 г. със Заповед № ТП – 211 / 04.07.2023 г. на Министъра на транспорта и съобщенията (л. 20 от делото). Жалбоподателят е подал заявление, на основание § 7, ал. 1 от ПЗР на ЗДСл, че желае да бъде възстановен на длъжността, която е заемал преди заемането на позицията по чл. 19а, ал. 2 ЗА, а именно: „Директор на дирекция“, код НКПД: 12137008, длъжностно ниво: Ръководно ниво 5А по КДА, в дирекция „Оператори, авиационна сигурност, въздушно пространство, търсене и спасяване и правно осигуряване“.

Желанието на оспорващия е било уважено и на дата 07.07.2023 г. е издадена Заповед № 50 – 00 - 180 от 07.07.2023 г. на Главен директор на ГД „ГВА“, с която Х. Щ. е назначен на длъжност „Директор на дирекция“, код НКПД: 12137008, длъжностно ниво: Ръководно ниво 5А по КДА, в дирекция „Оператори, авиационна сигурност, въздушно пространство, търсене и спасяване и правно осигуряване“, считано от 07.07.2023 г. На същата дата на Щ. е връчена и длъжностна характеристика, разработена от Главен експерт Човешки ресурси в отдел ФСДЧР и съгласувана от началник на отдел ФСДЧР, която е била утвърдена на дата 16.06.2020 г. от Главен секретар на ГД „ГВА“. В тази длъжностна характеристика няма изискване за достъп до класифицирана информация ниво „Секретно“, като това обстоятелство не е спорно между страните.

На 15.08.2023 г. е утвърдена нова длъжностна характеристика за длъжността, която е заемана от Щ.. Длъжностната характеристика е изготвена от Главен експерт „Човешки ресурси“ в отдел ФСДЧР и съгласувана от началник на отдел ФСДЧР, като е била утвърдена от Главен секретар на ГД „ГВА“ (л. 50 – 53 от делото). В точка 10 от длъжностната характеристика е посочено, че едно от изискванията за заемане на длъжността е: разрешение за достъп до класифицирана информация държавна тайна – ниво секретно. Х. Щ. е отказал да получи препис от длъжностната характеристика.

По делото е приложен списък, одобрен от Министъра на транспорта и съобщенията на дата 04.08.2023 г. Той се отнася за длъжностите и задачите в организационната

единица „Министерство на транспорта и съобщенията“, за които се изисква достъп до съответното ниво на национална класифицирана информация, представляваща държавна тайна (съгласно чл. 37 от ЗЗКИ). В този списък под т. 92 (л. 61 от делото) е включена длъжността директор дирекция „Оператори, авиационна сигурност, въздушно пространство, търсене и спасяване и правно осигуряване“

Със Заповед № 45 – 01 – 365 от 14.08.2023 г. на главния директор на ГД „ГВА“ е разпоредено изменение на длъжностните характеристики на служителите от ГД „ГВА“, включени в списъка по чл. 37 от ЗЗКИ. В т. 1 от тази заповед изрично е обективизирано волеизявлението на органа по назначаване да се добави текстът „Разрешение за достъп до класифицирана информация държавна тайна – ниво секретно“ в точка 10 „Изисквания за заемане на длъжността“ в длъжностната характеристика на длъжностите и служителите от ГД „ГВА“. В точка 9 от тази заповед е посочен директор на дирекция „Оператори, авиационна сигурност, въздушно пространство, търсене и спасяване и правно осигуряване“. В изпълнение на тази заповед е изменена длъжностната характеристика и на жалбоподателя Щ.. Изменената длъжностна характеристика е утвърдена на 15.08.2023 г. от Главен секретар на ГД „ГВА“, но жалбоподателят е отказал да се запознае с нея.

В резултат от тези действия е издадена Заповед № 45 – 55 – 103 / 16.08.2023 г. на Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ за прекратяване на служебното правоотношение на Щ.. Недоволен от тази заповед жалбоподателят я оспорва пред АССГ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена от страна в административното производство по издаване на оспорваната заповед, с пряко засегнати права и законни интереси. Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК – оспорваният административен акт е връчен на адресата му на 16.08.2023 г., а жалбата е подадена на 28.08.2023 г.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, а именно от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, той и орган по назначаването на оспорващия.

Съгласно чл. 107, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител (ЗДСл) органът по назначаване прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява задълженията си извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3 от ЗДСл.

В съдебната практика е утвърдено разбирането, че за да е законосъобразно прекратяването на служебно правоотношение на така посоченото материалноправно основание, следва да са налице следните предпоставки: 1.) да е създадена нова фактическа обстановка; 2.) същата да води до невъзможност за изпълняване на задълженията по конкретната длъжност и 3.) причините за това да са непреодолими и за двете страни по правоотношението, защото са неподвластни на волята им (в този смисъл Решение № 3335 от 11.03.2014 г. по адм. д. № 14634 / 2013 г. на ВАС, Пето

отделение). Следователно, обективната невъзможност по принцип следва да е породена от причини, за настъпването на които нито една от страните по правоотношението не съдейства в една или друга степен. В конкретния случай настъпилата промяна е била изцяло в резултат на волята на органа по назначаване. По делото е приложена Заповед № 45 – 01 – 365 от 14.08.2023 г. на главния директор на ГД „ГВА“ за изменение на длъжностните характеристики на служителите от ГД „ГВА“, включени в списъка по чл. 37 от ЗЗКИ. В т. 1 от тази заповед изрично е обективизирано волеизявлението на органа по назначаване да се добави текстът „Разрешение за достъп до класифицирана информация държавна тайна – ниво секретно“ в точка 10 „Изисквания за заемане на длъжността“ в длъжностната характеристика на длъжностите и служителите от ГД „ГВА“. В точка 9 от тази заповед е посочен директор на дирекция „Оператори, авиационна сигурност, въздушно пространство, търсене и спасяване и правно осигуряване“. В изпълнение на тази заповед е изменена длъжностната характеристика и на жалбоподателя Щ.. Изменената длъжностна характеристика е утвърдена на 15.08.2023 г. от Главен секретар на ГД „ГВА“, но жалбоподателят е отказал да се запознае с нея. Именно изменената длъжностна характеристика и утвърденият от Министъра списък на длъжностите и задачите в Организационната единица „Министерство на транспорта и съобщенията“, за които се изисква достъп до съответното ниво на национална класифицирана информация, представляваща държавна тайна, са посочени като основна причина в оспорената заповед за наличието на нова фактическа обстановка. Тази нова фактическа обстановка обаче е настъпила в резултат само и единствено от волята на органа по назначаване. Тя не е независеща от волята на страните, независимо, че така е посочено в оспорената заповед. Всичко посочено дотук води до извод, че не е налице една от трите предпоставки за приложението на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл - причините за новата фактическа обстановка да са непреодолими и за двете страни по правоотношението, защото са неподвластни на волята им. Обстановката е променена изцяло поради волята на едната страна по служебното правоотношение, а именно – по волята на органа по назначаване (в този смисъл Решение № 10069 от 31.07.2017 г. по адм. д. № 3017 / 2016 г. на ВАС, Пето отделение). В този смисъл и актуалната практика на ВАС (Решение № 9553 от 11.10.2023 г. по адм. д. № 3054 / 2023 г. на ВАС, Пето отделение, където е посочено, че в хипотезата на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл. причините трябва да са непреодолими и за двете страни по служебното правоотношение и да не зависят от тяхната воля).

Разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл. изисква такава обективна промяна в обстоятелствата, която възниква въпреки и независимо от волята на всяка от страните по правоотношението и която води до невъзможност за изпълнение на задълженията на конкретната длъжност. В конкретния случай волята на органа по назначаване е манифестирана недвусмислено в Заповед № 45 – 01 – 365 от 14.08.2023 г. на главния директор на ГД „ГВА“ за изменение на длъжностните характеристики на служителите от ГД „ГВА“, включени в списъка по чл. 37 от ЗЗКИ.

Следователно, установеното от органа по назначаване по едностранен начин условие за изпълнение на посочената длъжност в администрацията е обстоятелство, което има субективен характер и изцяло зависи от волята на административния орган. Това означава, че то не попада в кръга от обстоятелства, които да обуславят приложението на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл - само такива обстоятелства, които не зависят от волята на страните и които да са непреодолими, като в резултат на тях лицето да не може да

упражнява служебните си задължения. Административният орган е определил длъжността като изискваща разрешение за достъп до класифицирана информация, като е приел и обективна невъзможност и е прекратил служебното правоотношение. Едностранната промяна от органа по назначаване на условията за заемане на дадена длъжност е субективна, зависеща изцяло от неговата воля, а не е основана на нормативен акт, поради което такава промяна не е обективна причина по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, която да доведе до невъзможност на служителя да изпълнява служебните си задължения.

Според настоящият състав не е налице и втората предпоставка за приложението на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, а именно - новата фактическа обстановка да води до невъзможност за изпълняване на задълженията по конкретната длъжност от страна на жалбоподателя. В оспорения акт като мотив е посочено, че обективната невъзможност държавният служител да изпълнява задълженията си е породена от това, че същият не притежава „Разрешение за достъп до класифицирана информация държавна тайна – ниво секретно“. Този извод се основава на Отнемане на разрешение за достъп до класифицирана информация Акт № 239 от 22.06.2022 г. на председателя на ДАНС. На практика обаче този юридически факт е променен. Това е така, доколкото съдът трябва да съобрази и разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК. Съгласно тази разпоредба, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. В конкретния случай е налице именно такъв нов факт, който трябва да бъде взет предвид. В своята практика ВАС приема, че ако до приключване на устните състезания е отменен административен акт, който е послужил като основание за издаване на акта, предмет на съдебен контрол, то това е нов факт от значение за предмета на делото (Решение № 6803 от 20.05.2013 г. по адм. д. № 569 / 2013 г., ВАС, Седмо отделение; Решение № 14940 от 16.11.2011 г. по адм. д. № 10917 / 2010 г. на ВАС, Шесто отделение; Решение № 1628 от 04.02.2013 г. по адм. д. № 11086 / 2012 г. на ВАС, Седмо отделение). В този смисъл посоченото в писмените бележки по съществото на спора, представени по делото от адв. С. Н., че съдът трябва да приложи разпоредбата на чл. 142, ал. 2 АПК, е основателно.

Новият факт, който трябва да бъде взет предвид от настоящия състав е обективиран в писмо от ДКСИ изх. № И - 692 от 10.11.2023 г., адресиран до оспорващия и адв. Н.. В него е посочено, че на основание чл. 66, ал. 2 от ЗЗКИ с Решение № 87 – II – 8 от 09.11.2023 г. Държавната комисия по сигурността на информацията отменя административен акт – Отнемане № 239 от 22.06.2022 г. на разрешение за достъп до класифицирана информация, издаден от председателя на ДАНС до ниво на класификация „Секретно“. В писмото е посочено, че на основание чл. 68 от ЗЗКИ решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 – дневен срок от съобщаването му. В хода на съдебното производство е представено ново писмо от Главния секретар на ДКСИ с изх. № И – 20 от 15.01.2024 г., в което е посочено, че Решение № 87 – II – 8 от 09.11.2023 г. на ДКСИ, с което се отменя административен акт – Отнемане № 239 от 22.06.2022 г. на разрешение за достъп до класифицирана информация, издаден от председателя на ДАНС, до ниво на класификация „Секретно“ и което се отнася до Х. Щ., до момента (т. е. до дата 15.01.2024 г.) не е било обжалвано пред ВАС по реда на чл. 68 от ЗЗКИ. П. орган (т. е. ДАНС) е бил уведомен за решението на ДКСИ на дата 14.11.2023 г. Писмо с подобно съдържание е представено и от юрисконсулт Н. (изх. № И – 797 от 29.12.2023 г.), което съдържа същата информация, която е актуална към

дата 29.12.2023 г.

Всичко това показва, че на практика към момента на приключване на устните състезания не е налице основният юридически факт, който е послужил като основание да се издаде оспорената заповед. В мотивите на заповедта, която се оспорва пред АССГ, е посочено, че с издаденото отнемане на разрешение за достъп до класифицирана информация Акт № 239 от 22.06.2022 г. на председателя на ДАНС е отнет достъпът на Щ. до класифицирана информация. Това, според административния орган, пречатства изпълнението на служебните задължения от страна на служителя и възможността за работа със секретни материали. Служителят е поставен в обективна невъзможност да осъществява задълженията си. Именно този юридически факт е бил променен в резултат на проведено оспорване пред ДКСИ и ВАС. Отнемането на достъпа, осъществено с Акт на ДАНС и потвърдено с Решение на ДКСИ, е било отменено от ВАС, с Решение № 45 / 29.05.2023 г. по адм. д. № С – 80 / 2022 г. на ВАС, Пето отделение. Преписката е върната на ДКСИ за ново разглеждане, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на съдебното решение. По – късно ДКСИ е провела ново административно производство, в резултат на което е решено, че не са налице предпоставки за отнемане на достъпа да класифицирана информация до ниво „Секретно“ на Х. Щ..

Съдебното решение и решението на ДКСИ, прието след връщането на преписката от Върховния административен съд, на практика установяват отмяната на правопораждащия юридически факт – актът, който е фактическото основание за издаване на оспорената заповед, *ex tunc*, с обратна сила, считано от датата на издаване на акта за отнемане на достъп. Отмененият акт се счита за неиздаден и правните последици от издаването му се считат за ненастъпили. Жалбоподателят е успял при условията на пълно доказване да установи благоприятен за себе си юридически факт – че посоченото в оспорената заповед отнемане на достъп до класифицирана информация е отменено с обратна сила (*ex tunc*). Респективно, административният орган не е успял да докаже, че посоченото в оспорената заповед фактическо основание (отнемане на достъп до класифицирана информация) съществува. (в този смисъл Решение № 1908 от 05.02.2020 г. по адм. д. № 7046 / 2019 г. на ВАС, Пето отделение). Във връзка с това, съдът не споделя доводите, изложени в писмената защита на процесуалния представител на ответника, които са в смисъл, че към момента на издаване на оспорената заповед жалбоподателят Щ. е с фактически отнет допуск за боравене с класифицирана информация. Не се споделят и доводите на ответника, изразени в писмените бележки по съществуването на спора, че до определен момент нито един от главните директори на ГД „ГВА“ не е предприел действия по привеждане на длъжностната характеристика на жалбоподателя Щ. в съответствие с вътрешнослужебните актове на Министерството на транспорта и съобщенията. Това забавяне е свързано с процесите на планиране, организиране и контрол, които се развиват в Министерството на транспорта и съобщенията, но не променя извода на настоящия състав по конкретния предмет на делото.

Законосъобразното прекратяване на служебното правоотношение на посоченото правно основание изисква наличието на изброените по - горе три предпоставки, което в случая не е установено.

По изложените съображения оспорената заповед трябва да бъде отменена като незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалноправната разпоредба на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл и целта на закона, която установява стабилитет на държавната

служба. Жалбоподателят е дългогодишен държавен служител и е изпълнявал успешно длъжността продължителен период от време, което също е основание за отмяна на заповедта като несъответстваща с целта на закона и принципа за стабилитет на държавната служба, установен като един от основните принципи в чл. 18 от ЗДСл.

При този изход на правния спор и представени доказателства за платени разходи е основателно искането на оспорвания за заплащане на разноски за съдебното производство в размер на 1500 лева по представен списък по чл. 80 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК. Съдът намира, че това адвокатско възнаграждение не е прекомерно, с оглед разпоредбата на чл. 8 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Във връзка с това намира възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение за неоснователно.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. Д. Щ., Заповед № 45 – 55 – 103 / 16.08.2023 г. на Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ за прекратяване на служебното правоотношение.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ да заплати на Х. Д. Щ., ЕГН [ЕГН], сумата от 1500 (хиляда и петстотин) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: